

לונדון, 19.10.35

ג'נין פילר
בגונדר ציון

עבית לי שלא מפני הטענה, אני לא קיבלתי על דעתך –
ולא כל סגןנו הפלמוציא, ואני שמח לראות שאחמי מודה במקצת.
אולם לתחזוני אני רואה בדבריך קובלנה לא ססותרת
כלל, כמובן אני עכשווי הרוב המהלה על דעת עצמו, או על דעת
נשאכרים. אין דבר זה נכון. כשהגעתי לידי הכרה שיש הכרה
לפניכם מהאיסון – בעיני היה זה אוזן וחרפה – של המהלה ב-
15-20 איש האשעתי את דברי לפוסד המוסטן, להנחתה הסינית. על
שימתי עם אוטישקין בעניין זה – מטרתי פיד להנחתה הסינית, וכל זה
שלצ'ק מינה החלטה ברציפות של הוועדה חמיוחה – אין זכר אם נ- 9
או יותר – שננו לעיני סיורים וקיימות המהלה, לא עסיה עניין
זה כל עוד רשמי. אוטישקין גם הביר לי שאין הוא יכול לפגוט
לפזרה כל ומין שהגעתי איזה מזעם ושתpit של סיעודנו, ואני הגדתי
שאלתו זו באופן הכי פורמלי לפניו הפוסטן של הסינית. ולאחר מכן
דילן וויליאם נתקבלת החלטה ברוב כולם גדול להעמיד האעת השבצת,
אני מצער כפוך על יציגתו של רופין. בהצעתי אני
על האבעת היה רופין, והנחתה הסינית שלו, לתחזוני הרבה, החלטת
שבריבובו יהיה ולא רופין. כך החלטת בס סינט א'. אני לא
מסתתק לכך בלב – גם אמרתי זאת לגרינבוים – אבל כטורן טהירתי
שייב לקל דעת הסינית שלנו וסינט א'.

בנוגע לאיימת לוקר אין מסקנים לדעתך. אם המהלה
פוקאנת ברור שוג מספרנו צרין להיות יותר קטן. אם גם לי היה

העיזו) אמר על חבריו שלצט שארין לצתת - אבל גם בזעיגן זה היחי
זהו לארכג'ו - בסקרת זה מיתה זו באמת חכמיה במלוא משמעתו של
זהו זו, - אבל אין אני מסכים לדעתך שפירות הרבר קפסון
כזהו בהנחלתה, מבחינה אידיאלית - אולי כן, מבחינה פוליטית -
כן. בנסיבות של שבעה יש לנו 3 חברי - שבידם סוף סוף כל
אחד כפופה - ואלו הם גופם גריינבורם, בנאכט עליינו לתפקיד בנו במל
עלם האזוט, ברודזאי, שפהו או יותר הוא קרוב לנו בכתה עוניזט,
ולערכותם יש רק שניות ומלבד כל זאת ויצמן הוא הנשיא - אין אני
יכול מ慷慨ה זה לאסור את הריאנג'וזם שלר.

ידעתי - לאזרענו לי הדבר רק לאחר הקונגרס - בנסיבות
חבריהם רוגדים על הרכב ההנחלתה, ולא דורך על יציאת לוקר ורומין,
או על כניסה כנישת חבריהם אחרים. נימי הקונגרס לא היה לי
לפומם מלבד חברי ההנחלתה שלנו יש עוד מועמדים שתוכנו להנחלתה,
ויש לא פה לוחץ להגיד לי זאת, איןני יודע מה הייתה דעתך -
אבל ככל מהו היחס היחי ארין לדעתך זאת בעוד זמן.

אני שותק להרגשות "רכאון ומפח נפש". ש"ארכם ההנחלתה
שייד בשתירה לכל אשר אמרנו והכרזנו" וכו' - אין רוחם כבוזמת
המחלגת שאין לה שחר. מהו מרכיב האיום והANGER זהה? ויזמוץ?
בריזו? גריינבורט? אלה מאי - רוטנסטריך הכבור והגדול יאכל אם
זה תחצנו - האבגס כל כך נאיבי אתה? וראי אתה מתקוו למשפטנו.
זה ייחש מבדיישן יש כל הרבה - לי זה לא ברור - שאותם מיהם לו.
מי יכול סוף סוף לעשות מישבן אחד כדד 6 אנשים בטוחיכט? הוא
מי נתן לנו להנחלת פוליטית לפי דעתנו אנו? הוא יכבוש
אם ידיו של קפלן? מהו יעשה לנו סוף כל סוף? האבגס כולנו אנו

הכנו קאלא קנייא נאNEYIA? מניין אצלנו חוסר-כידת צוח?

אני כלל לא מסלק מס' סטטוסי: חכנית מוסכמת וアイיסים
סואנסטיים, אבל לא ראיתי כל יסוד להתנגד לפישטן. אין לי כל
יסוד להניח שברלין טוב מפישטן. ראיתי את ברלין בשעת הבחרות
לנזרית ירושלים ראייתי אותו בימי פשפט הרוצה.

אתה פביה לי את הדוגמא של לבשטיין. אין דוגמא זו
משמעות עלי טום פחד. לאחר מה שעצה בעניין עבר הירדן היינו
אריכים לחת לו לקה - זונענו לו. אבל אני אומר לך שאילו הייתה
אני אריך לבוחר בא כות המזרחי עכשו - הייתה מחר לא הרבה ברלין,
ולא פישטן, אלא פרבסטין.

אני מנייח בעניין זה יתכוו היילוקי דעתך בחוכנו, ואין
דעתם מחייבת אחרים, אבל אין דעת אחרים מחייבת דעתך. אם הרוב
מחדים אמרת - אני מקבל דעת הרוב, אבל דעתך אינה מטהנה, ואין
דעתך כהה כמה מחברים בהם לפרשטיין. לדעתך הוא מחות מסובין
בשביל גנו בהגלה מהרברט ברלין. גם אני מפחד כל כך מරבר פישטן.
אני יודע איך יתנהג בהגלה. אבל: ראייתך כל - יש לנו רוב.
ואל חולול ברוב. שנית - אני גוטה ליחס גם לטמי כוונות טובות
ורצונות טובים. כשהוא גוט לעבדה בהגלה זו (וגם הוא מבין שיש
בה רוב, ויש בה אנשים כגרינכטום, כפוני ועוד) טיפן שיש לו רצון
טוב. וכל זמן שלא אראה בפועל רצון רע והפרעה - אני מתייחס
אליו בטוב. מה שאמור ועשות בקדום לא כבדיע. יחס אליו יקבע
רק על ידי מה שהוא יעשה לחבר בהגלה. בכל אופן אין לי כל
חומר ספני, ואני מבין סביר מחר זה אאלך או אאל חברים אחרים,

איינט יודע על יסוד מה אומע קובע שאין "פחוות קוונטיטטיבי
המוחלה זו" - מדווקה חנוך כל הפחוות קוונטיטטיבי של ויזמן,
גרינבוים, בחדזקי, קפלן, פטה זאגני - פחוות שפיטמן ולא הרבה ברלין
יראש בנהלה?

במ הגדרה שלך שהמוחלה זו מהיה פוקפה (או כבר פוקפה)
אידישות - איינט מקבל. אבל יהיה תלוי ממעשייה.
וחבל, אבל מאוד, שפירושים כל כנ אצלנו, וכל כנ מסע
הן שיקול דעת צוליטוי.

זו מסתיע פילהא - אכתוב ואשלח לך מאמר מפורסם בכל
גאנין הזה. נסיתני כבר להסביר העניין לילדין - אם יהיה פנאדי
אנסח להסביר זהם לאחים.

שלום לך,

אלר,

ד. גַּן-גָּוְדִיְוָן.